Ч. 175. Пятниця 16 (3) серпня 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи внутрішні. — З Туреччини і Балкану.

Польскі ґазети нотують вість з Відня о новій конференциї бар. Василька зі спільним міністром фінансів Ексц. Біліньским в Ішлю. По конференциї поїхав бар. Василько самоїздом до Марієбаду. В якій справі відбула ся тота конференция, ґазети мовчать.

Заграничві ґазети пояснюють послідну авдиенцию спільного міністра фінансів дра Біліньского у Цісаря в тім дусі, що др. Біліньский мав одержати санкцию свого проєкту в справі заведеня нових переговорів з партиями в босаньскім соймі що до діяльности того сойму. В виду того на основі інформаций з міродайної сторони можна звернути увагу, що диспозициї спільного правительства в справі босаньского сойму в нічім не змінили ся і що спільне правительство може приступити до нових переговорів лиш в такім случаю, коли почин до того вийде від соймових партий. Послідна авдиенция спільного міністра скарбу у Цісаря мала на ціли предложити Монарсї звіт о біжучих справах діяльности міністерства.

За границею розійшла ся була чутка, що Австрия з причини подій в Чорногорі сконцентровала значні збройні сили в Босні. В виду того ц. к. Бюро кореспонденцийне єсть уповажнене заявити, що чутка та зовсім не відповідає правді.

До Berl. Tagbl. доносять: Кореспондент згаданої ґазети розмавляв з Ісмаілом Гакі-беєм, одним із визначних молодотурецких проводирів а той заявив єму, що Молодотурки зовсім не возьмуть участи в нових виборах, позаяк в теперішних відносинах нема мови о якій небудь кампанії конституцийній.

З Константинополя доносять, що ситуация кабінету зовсім не змінила ся. Роблять ся заходи, щоби Ція-бея наклонити до відкликаня своєї димісиї. Коли би димісиї не відкликав, міністром справ внутрішних буде іменований Ібрагім баша або Решід-паша.

Серед Альбанців настали величезні роз'ярення з причини убитя одного з проводирів альбаньского руху в Епірі Кадрі-бея, котрого убито підчас прогульки в стороні Янїни. Хто єго убив, не знати. Альбанці складають вину на якусь грецку ватагу.

Після звіту Ібрагіма-паші, жаданя Альбанціа дадуть ся уложити в слїдуючі точки: Служба войскова має відбувати ся в Румелії з тим, що в часї війни правительство розмістить альбаньскі полки після своєї волї; наука Альбанців має відбувати ся в народній азбуці; урядники мають говорити по альбаньски; будуть видані окремі закони, числячі ся зі социяльно-економічними відносинами гірского населеня; кабінети одвічальні за напад на Тріполіс будуть поставлені в стан обжалованя, бо Альбанці бажають удержаня цілости держави; доми збурені внаслідок воєнних операций будуть на ново побудовані; оружиє буде назад звернене; ухвали рад вілєтів будуть виконані; банки земскі дадуть поміч селянам. Виконанє тих жадань має надзорувати специяльна комісия контролююча.

Про замах на австро-угорску почту в Солуни доносять до „Polit. Corr.“: Австро-угорска почта в Солуни удержує два уряди почтові головну почту в торговельнім осередку близько католицкої церкви і солуньского банку, а філію коло пристанї. Замах виконано на головний уряд, котрий містить ся на розі солідного мурованого будинку. Управитель почти п. Вуцетич був як-раз з урядниками в уряді і розпаковувано наспішві мішки з пакетами. Нараз настав вибух, викликаний пекольною машиною, укритою під одним з маніпуляцийних столів. Той, хто поставив там машину, мусів увійти задними дверми, бо з місця призначеного для партий не можна би дістати ся. Внаслідок вибуху комната наповнила ся димом; ціле урядженє понищило і все порозкидало, на щастє обох присутних урядників лиш легко скалїчило, а самому управителеви почти таки нічого не стало ся. Зараз замкнено войском всї улиці та позамикано всї реставрациї і каварні, щоби на случай дальшого вибуху було як най-

11)

В новочаснім Вавилоні

або

Париж, єго займавости і житє в нїм

(Написав К. В.)

(Дальше).

Ціле житє Шошарда то була нїби лиш вистава склепова, призначена на то, щоби люди на неї дивили ся, єї подивляли і о нїй говорили. Все, що єго окружало, мусїло бути богате і сьвітити ся як золото або бодай як позлітка. На єго столї бували як найвибагливійші страви, як найдорожші страви, як найзнаменитші вина. Служба єго була добре платна і ходила в ґальонах, але того був би він не стерпів, щоби тоті єго льокаї в ґальонах з'їли хоч би лиш малесенький кусничок з тих присмаків які розносили; він їх на кождім кроці добре пильнував, бистрим оком властителя дому товарового дивив ся на полумиски і фляшки, а коли пир скінчив ся, то стояв сам при тім і уважав, щоби останки вина позапрятувано і поховано.

Дохопи Шошарда в послїдних роках обчислювано на 7 міліонів річно. Коли лїтом було їхати славною акацийною алеєю в Бульоньскім ліску, то там, де дорога скручувала на площу перегонів Льоншан, звертала на себе увагу якась пишна, мов би замок вілля, положена серед буйної, лїсної зелені. Штучно повироблювані грядки з цьвітами украшали подвійний доїзд до сеї віллї, а з ріжних сторін виглядали зпоміж дерев і корчів статуї з білого мармору, представляючі то якихсь людий, то всїлякі зьвірята, то знов твори якоїсь буйної уяви. То був лїтний двірок пана Шошарда. Але Шошар нїколи в своїм житю не був поза Парижом; навіть і до сеї палати приїздив лиш два рази до року, а то тоді, коли гостив у себе свого приятеля, тодїшного президента републики, Любета і єго міністрів та другі політичні личности. При такій нагоді головний приятель господаря дому, тодішний міністер просьвіти, Жорж Лейґ, виголошував звичайно коротку бесїду, в котрій славословив добрі діла Шошарда. На такий пир запрошував Шошар правильно також одного стенографа, котрий списував бесїду міністра і мусїв опісля предложити єму каліграфічниц відпис цїлого стенограму.

Шошар вславив ся найбільше яко покровитель штуки. Скуповував головно образи, але купував з засади, лиш такі, котрих цїна була дуже високою; длятого то всїлякі торговельники артистичними творами вишукували єго як лиш могли і уміли. В той спосіб зібрав він ґалерию образів, за котру заплатив 26 міліонів франків. Чи она дійстно була тілько варта, то инше питанє. Цїлу ту свою збірку подарував він державі для музею в Люврі, але під услівєм, щоби она там була уставлена під назвою „Музей Шошарда“.

Коли він відтак по оголошеню сего величавого дарунку для держави одержав найвисшу відзнаку, на яку лиш Франция може здобути ся — велику ленту леґії гонорової,— ціль єго житя була вже осягнена і єму не позіставало вже нічого більше, як лиш о скілько можна, померти по великопаньски і бути так похороненим, як того ще сьвіт не видав. Той великий богач був однак великим бідаком через ціле житє. Він що правда дожив до глубокої старости, бо мав 88 літ, коли помер, але більше як трийцять літ мучила єго якась страшна, невилічима хороба. Рід якогось поганого лїшая хинув ся був єму на плечох і точив єго тїло; від того діставав він такої сверблячки, що не міг цїлими ночами спати і дер на собі тіло аж до крови, так, що робили ся рани. В послїдних роках тїло таки зачинало гнити, а перед самою смертию, щоби єго ратувати, не виділи лікарі иншої ради, як зробити якусь операцию. Операция, як звичайно в таких случаях, удала ся, але недужий помер.

Ще перед операциєю визначив він в своїм завіщаню 40.000 франків на то, щоби на случай єго смерти розтелеґрафовано зараз по цїлім сьвіті слова: „Шошар помер!“ Глубока старість і тяжка недуга не робили єму надії, що буде жити і длятого в день операциї постановив, що похорон єго має ся відбути в стилю

менше людий виставлених на небезпеку. Вибух однак вже не повторив ся. Хто виконав замах і доси не знати. Припускають, що міг то зробути і македоньский комітет, але й хтось із тих кругів, котрим залежить на тім, щоби під теперішну хвилю викликати заколот.

Новинки.

Львів, 15 серпня 1912.

— Єго Вел. Цісар в нагоди надходячих своїх уродин дарував 56 вязням решту кари. З того припадає на мужескі карні заведеня у Львові і в Станиславові по 3 а на женьске карне заведене у Львові 2.

— Іменованя. П. Міністер справ внутрішних яко управитель Міністерства рільництва іменував вахмайстра помічника рахункового відділу войскового державної стациї огерів в Судовій Вишни, Ернеста Нерада канцелістом в Міністерстві рільництва.

П. Міністер просьвіти іменував суплента гімназиї в Тарбовлі Артура Копача головним учителем в мужескій семинариї учительскій в Станиславові.

— З почти. З днем 1 вересня 1912 входить в житє новий уряд почтовий в місцевости Ковалївка з урядовою назвою „Ковалївка коло Монастириск". Уряд сей лучитт ся з почтовою стітю за помочию пішого післанця з урядом почтовим в Монастирисках. До місцевого округа доручень нового уряду почтового приділено громаду Ковалївка як також двірский обшар Ковалївка з млином Кривольня і фільварком Ольшняки а замісцеяий округ доручень сего уряду будуть становити громади і двірский обшар Деброводи, Олша і Савалуськи.

— Зголошеня на Евхаристийний конґрес. Осередна канцелярия Евхар. конґресу звертає увагу, що послідний речинець зголошеня учасників конґресу в справі гуртового приміщеня і гуртового приміщеня і гуртового харчованя минає невідклично з днем 17 серпня.

— Руский театр в Сколю. (Саля „Сокола". Початок точно о год. 7·45 вечером.

В суботу дня 17 серпня „Жидівка" опера в 5 діях Галевія.

В неділю вня 18 серпня „Маруся Богуславка" народний образ зі співами і танцями в діях М. Старицкого.

— Оповіщенє. Президия ц. к. Намістництва розвязала рескриптом з дня 6 липня 1912 ч 9790/Пр. Раду кор. столичного міста Львова. В виду того після постанов §. 112 уст. 3 статута міского до публичної відомости, що розписую отсим вибір 100 членів Ради міскої на день 16 січня 1913 в будинку ратушевім. Вибори розпічнуть ся о 8 год. рано. Речинець виложеня спису виборців, речинець до вношеня рекламаций, подрібне означене саль голосованя подам до відомости П. Т. Виборців в своїм часї окремими оповіщенями. — З Президиї Маґістрату. Львів 15 серпня 1912.

— З приватної жіночої семинариї Філії Руского Тов. педаґоґ. в Коломиї. Вписи до приватної української семинариї жіночої в Коломиї відбудуть ся дня 3 вересня від 10—1 рано і від 3—7 пополудни. Вписове разом з вкладкою до товариства педаґоґічного виносить 5·50 К. Шкільна оплата виносить на приготовляючім році 8 К, на І. 10 К, на II. і III. 12 К місячно. Пильні а бідні ученицї можуть одержати знижене оплати до половини, в деяких разах можуть бути навіть цілковито звільнені від оплати. До впису мусять явити ся ученицї разом з родинами. Вступні іспити на всї роки відбудуть ся рівнож 3 вересня від 10—1 рано і від 3—7 пополудни. Рівночасно пригадує дирекция оголошене вже перед феріями розпорядженє, що ученицям семинариї не буде вільно (хиба лише у виїмкових случаях і то за позволенем дирекциї) мешкати на приватних станциях. Всї ученицї мають знайти приміщене або в інститутї семинариї, або в бурсї товариства „Українських жінок" в Коломиї. — *Дирекция.*

— На будову „Народ. Дому" в Яблонові. Українська інтеліґенция місточка Яблонова згуртована в драматичнім Кружку п. н. „Трімбіта" при читальни „Просьвіти" в Яблонові, поклала собі за ціль збирати фонди на будову українського „Народного Дому" в Яблонові, який має бути осередком всего руху політичного, економічного і просьвітного для цілої Яблонівщини. В тій цїли наш Кружок уряджувати-ме аматорскі вистави, фестини і вже в неділю дня 18 серпня 1912 починає свою діяльність великим народним фестином і аматорскою виставою комедиї Ґоголя „Одружіння". Просимо отже ласкаво прибути на сей день до Яблонова, а ручимо, що жалувати не будете, бо і гарно забавите ся і своєю лептою причините ся — до здвигненя української твердинї в Яблонові, т. є. „Українського Народного Дому". — За виділ Кружка „Трімбіта" при читальни „Просьвіти" в Яблонові: *Евген Тисовский*, голова; *Василь Фенюк*, секретар; др. *Іляріон Боцюрків*, режісер.

— Музичний Інститут Тов. ім. М. Лисенка розпочинає новий шкільний рік дня 3 вересня. Вписи до Інститута відбувати ся будуть в днях 31 серпня і від 1 вересня почавши щодень рано від 11—12-ої, а з полудня від пів до 4—6-ої години. В Інститутї уділяєсь науки гри на фортепяні на скрипці, на челю, в сольоспіві, гармонії, теориї і історії музики. Наколи зголосить ся відповідне число елевів на науку инших муз. інструментів подбає Товариство про учителів до того. Всяких близших інформаций подасть голова товариства проф. Волод. Шухевич, Львів, ул. Собієчина ч. 7.

— Товариство „Жіноча Громада" у Львові повідомляє інтересованих, що інститут для дівчат містити ся буде при ул. Гофмана ч. 3 при пристанку електр. трамваю. Помешканє обширне, сонїшне, близько городів і шкіл відповідає найвибагливійшим вимогам. Оплата 60 К місячно, платних з гори, 2 К за пранє і 10 К одноразового датку на інвентар. Институтки платять за повних 10 місяців шкільного року. Кожда учениця має виказати ся скількостию біля і річий вмаганих в институтах і съвідоцтвом здоровля. Дальші зголошеня приймає п.

Людвика XV. Мале непорозуміне виявило постанову похорону.

Шошар хотів, щоби єго похоронили в правдивім стилю Людвика XV.; караванники і вся служба похоронна мали собі пообголювати вуси і поубирати ся в специяльні костюми похоронні. Люди тоті, котрим смерть других стаєсь житєм, не хотіли ніяк позбути ся своїх вусів і загрозили страйком. В той спосіб довідалась публика про постанови похорону. Шошард хотів, щоби єго похоронили на кладовищи Пер Ляшез, де спочивають самі найславнійші Французи і длятого вже два роки наперед казав там побудувати собі гробницю а один з найперших париских артистів робив вже від трох літ єго статую, котра мала станути на єго гробі. Сама гробниця і єї внутріш не украшене коштували 80.000 франків а за домовину, виконану артистично з дорогого дерева, заплачено 20.000 франків. На сам похорон призначив Шошар в своїм завіщаню 200.000 франків. Тіло покроплено в церкві сьв. Магдалини, де відбувають ся вінчаня і похорони лиш самих найвизначнійших людий і звідтам рушив похорон в супроводі 4000 самої склепової служби з Лювру.

І щож остаточно? Парижани поговорили ще кілька днів о похороні міліонера, ґазети о нім розписали ся а відтак і цїлий сьвіт о нім забув. А коли нині хтось з чужинців ходить по кладовищи Пер Ляшез і оглядає памятники а провідник показує єму памятник на могилі представляючий старого чоловіка з обголеними вусами а довжезними пабородами, подобаючого на кельнера з якоїсь реставрациї, та каже, що то Шошар, то чужинець лиш хиба спитає: Шошар? А то хто був той Шошар?

Перший спільник Шошарда Геріо, котрий не мало заслужив ся около основаня дому товарового Лювр, бо то головно єго заходами здвигнено той величезний будинок, в котрім нині Лювр містить ся, помер на пятьнайцять літ скорше як Шошар в домі божевільних. Він оженив ся був зі своєю склеповою помічницею і мав з нею одного сина. Молодий Геріо дістазши спадщину по батькови, котра давала єму річно 1,200.000 франків чистого доходу, відлучив ся від матери і зачав з такими як він гуляти та показувати свої примхи. Він замешкав в однім із найкрасших палат при ул. Февандрі недалеко від Бульоньского ліску і завів собі там на третім поверсі американьский шинок, „бар", в котрім запивав ся зі своїми товаришами, але кождий хто хотів там запивати ся, мусів єму платити за напитки. Матір его їздила на своїм власнім корабли сьвітами; була в Німеччині і Норвеґії, в Анґлії і Італії, на Востоцї і в Марокку а одного разу гостила на своїм корабли навіть німецкого цісаря Вільгельма, котрому зовсїм то не вадило зайти в гостину до давної склепової послугачки, коли она тепер міліонерка.

Третє місце між париськими домами товаровими займає „Самарітен", оснований „людьми без гроший". Якийсь бідний ремісник, іменем Коняк, що свій нужденний товар продавав на ярмарках поза рогачками Парижа, оженив ся в 1872 р. з „першою" помічницею зБон Марше; обоє разом мали 20.000 франків готівки. Они наймили собі склеп близько моста Неф, де єсть великий рух і платили за льохаль по 15 франків на день. Знайшли ся зараз такі, що хотіли їм давати товари на кредит, але панї Конякова сказала, що у неї досить „товсті" руки і она лиш на них спускає ся. При їх пильности і ощадности інтерес зачав так розвивати ся, що они вже в 1874 р. мали аж 40 помічників а загальний оборот виносив 840.000 фр.; в 1895 р. виносив оборот вже 40 міліонів. Пан Коняк, котрого найбільшим бажанєм було з початку, щоби доробив ся лиш такого майна, котре давало би єму річної ренти 15.000 франків і котрий в перших початках свого інтересу по замкненю склепу збирав кождий кусник шнурочка, кождий паперець, бо ще може на щось придати ся, в двайцять літ опісля анї не скривив ся, коли єго головний касиєр, що любував ся в конех ну та й в грі в карти спроневірив єму не менше лиш 2 міліони.

До найбільших домів товарових зачисляє ся дальше „Прентан" (Printemps — „Весна"). Основателем сего дому товарового був Жіль Жалізо (Jaluzot), котрий опісля своїми нерозважними спекуляциями наробив собі дуже злої слави. Жалізо був первістно помічником в Бон Марше. Оженившись в 1865 р. богато побудував собі на розі бульвара Гавзмана чиншеву каменицю а в єї приземи заложив собі дім товаровий. Інтерес небавком зачав так розвивати ся, що склеп почав розширити ся з одного поверха на другий і остаточно випер всїх комірників та заняв цїлу каменицю. В 1881 погорів Прентан а Жалізо побудував тоді новий будинок на велакі розміри і оснував акцийне товариство з капіталом 35 міліонів. В товаристві тім став він управителем дому товарового і мав доходу звиш міліон. Але що мав робити з тим величезним капіталом, який призбирав акциями? Жалізо пустив ся на всїлякі спекуляциї і о мало що сам дім товаровий не довів до банкротства. При Прентан була основана також щадниця, в котрій по найбільший части бідні люди складали свої ощадности. Коли Жалізо пустив ся на цукрові спекуляциї і нічого не зисчав, мусів дім товаровий платити проценти а в місті розійшла ся чутка, що Прентан банкротує. Через кілька днів було в Прентан величезне збіговиско а загрожені катастрофою мало що недопустили ся розбою Лиш з великим трудом удало ся їх успокоїти і відвернути катастрофу.

Крім згаданих повисше суть в Парижи ще слідуючі великі доми товарові: „Ґалерия Ляфает", „Три Кватири", „На площи Кліші", „Малий сьв. Тома" і „Базар в ратуши", куди заходять на купно майже виключно люди з найнизших кляс.

(Дальше буде).

О. Охримовичева, ул. Куркова ч. 61. — Виділ Тов. „Жіноча Громада“ у Львові.

— Огні. В місточку Маріямполи над Днїстром згоріли дня 11 с. м. три доми. Шкода виносить 23.000 корон і була обезпечена на 16.000 корон.—В Лелехівці, городецкого повіта вибух в ночи з 7 на 8 с. м. грізний огонь на обшарі двірскім і знищив три великі будинки з цілою сегорічною збіркою. Суть познаки, що огонь був підложений.

— Дрібні вісти. Загальний рух на шляху Печеніжин-Слобода рунґурска коломийских зелізниць льокальних заведено на ново.— Число убитих підчас землетрясеня в Туреччині виносить 300, а число ранених єсть ще більше. 60.000 людий знайшло ся без стріхи. — З тобольскої ґубернії на Сибіри доносять, що перед двома неділями зачав там падати сніг, котрий покрив землю на пів ліктя грубою верствою. Рівночасно настали сильні морози. Сніг лежить там і доси. — З Києва доносять, що підчас земних робіт викрито там печеру на 3 і пів квадр. аршина з коритарями і слідами давного кладовища, видобуто около 30 кістяків.

Наука, штука і література.

— Фаховий знаток о хорі львівских богословів. Др. Мих. Волошин з нагоди концерту кружка львівских богословів в Камінцї Струмиловій помістив в послїднім числї „Дїла“ критику, котра заслугує на загальну увагу. Згадавши про нововиставлений в Камінцї Струмиловій будинок „Народного Дому“ пише др. Волошин дальше:

Того самого дня коли я принагідно мав спромогу оглянути сей доробок (Народ. Дім) каменецких Українців, відбув ся вечером концерт кружка боголовів зі Львова. Концерт сей зацікавив мене з ріжних причин, тож радо спішив, щоб его послухати.

З історії культу хорального співу у нас мають питомці духовної семинарії у Львові, не малу заслугу. Ще від заложеня семинарії (1784) отже в часі коли майже не було ніяких хорів, почали питомці працю в тім напрямі. Всі композитори наші XIX. столїтя аж до 70 ти років, се або виключно або переважно колишні питомці богослови. Визначнїйші дірiґенти і великі часами незвичайні голоси такі Нижанковскі, Куриляки, Рибаки, Іванцеві, Лехицкі, Лозиньскі і много инших — се богослови. Аж коли основано „Львівского Бояна“ — і підня то там систематичну працю — почали від 90-их років виринати і поза хором питомців — дірiґенти, солісти, словом музикальнїйші одиниці. Причини гарного розвою семинарицких хорів зрозумілі. Великий вибір — брак усяких трудностий при пробних зборах і прегарні церковні мельодиї у нашім обряді, се всьо сприяло розвоєви хору о скілько найшов ся здібний і інтелїґентний дірiґент.

В останних часах переходив сей хор ріжні кризи і з ріжних причин.

Концерт в Камінці Ст., дав доказ що між богословами нїколи не переведуть ся знамениті голоси а відрадним проявом можна назвати щораз то більший процент справді музикальних одиниць. Хор зложений з 14 співаків під дірiґентуром п. Т. Винницкого, виказав таке богацтво голосу, що такі твори Стеценка: „Прометей“, Бортняньского псалом „Господи силою твоєю“, Людкевича „Косар“, Вахнянина „Гей на бій“ і Колесси „Дівчина і рута“ вийшли добре, могучо а у місцях ритмічно маркантнїйших навіть з прецизиєю. І не диво — між ними станули справді великі голоси. Моїм обовязком звернути увагу прилюдно на сї неповседневні материяли тим більше, що якраз тепер креовано при Музичнім тов. ім. Лисенка у Львові стипендийний фонд ім. Александра Мишуґи для виобразуваня красших співацких сил. Наведу лише отсих: п. Голиньский, басбаритон, котрий так гарно представив ся иноді на концерті „Бандуриста“ на ювилейний дар І. Франка у Львові, п. Хрущ, тенор голос чистий, рівно милий і видержливий, п. Дуб, прекрасний баритон, par excellence а при тім дуже музикальний і вправний співак вкінци п. Левицкий також барітон соліст.

Підчеркнути треба дует Лисенка „Не забудь юних днів“ відспіваний дуже точно і голосово дуже гарно — колиб лишень у інтервенциї було більш житя, булоб ще гарнїйше (тенор Хрущ, барітон Дуб).

Кромі того заступлена була і музика інструментальна. Спокійна і безпретенсиональна, але солідна гра п. Кліща на скрипці — подобалась загально. Лише вклад фортепановий не міг вдоволити. Думаю, що там мусїли якісь непредвиджені зайти комплікациї, тож не буду близше сего розбирати — однак концертант кождий повинен собі затямити се, що акомпаніямент се незвичайно важна і не легка річ. Сего не можна легковажити. Такий акомпаніямент, який ми чули до „Косаря“ в Камінцї, не повинен нїколи бути поданим. Дірiґент Т. Винницкий провадив хор складно, розумно і спокійно.

По концерті відбулась забава з танцями. Концертанти і там брали живу участь і визначались дуже тактовним поведеннєм. Дохід був призначений на „Рідну Школу“ а публики було богато.

Телеґрами.

Софія 15 серпня. З нагоди 25-их роковин пановання короля Фердинанда відбудуть ся в цілім краю богослуженя і войскові паради. Король і королева поїдуть до Тірнови а звідси до Марнополя, де відбуде ся богослужене і ревія войскова, почім королївска пара буде приймати желання.

Константинополь 15 серпня. Тутешний посол чорногорский поробив у Порти представлення в справі нових стичок межи Чорногорцями а турецким войском в Мокрій і Великій.

Солунь 15 серпня. По причинї щораз більшого успокоєня в Альбанії, обговорюють тепер справу відкликаня звідтам части войска.

Париж 15 серпня. Аґентия Гаваса доносить з Рабата: Мулей Юссуф, брат Мулея Гафіда, проголошений султаном Марокка. Населене заховуєсь байдужно.

Рим 15 зерпня. Королева мати, княгиня Ґенуи, померла вчера.

Москва 15 серпня. Вчера на честь перебуваючого тут президента француского кабінету Поанкаре дав ґубернатор снїданє. Вечером відбув ся пир, даний тутешною француcкою кольонією.

— Домашна кухня. (Як варити і печи?) Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Заячківского. З друкарні Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Ціна одного примірника 1 К 50 с.

Курс львівский.

Дня 14 серпня 1912.	Платять К с	Жадають К с.
I Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр.	678·—	688·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	410·—	416·—
Зеліз. Львів-Чернів.-Яси	538·—	544·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	—·—	—·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов.	110·—	—.—
Банку гіпотечного $4^1/_2$ прц.	97·—	97·70
$4^1/_2$% листи заст. Банку краєв.	97·50	98·20
4% листи застав. Банку краєв.	89·30	90·—
Листи застав. Тов. кред. 4 прц.	95·—	—·—
„ „ 4% льос в $41^1/_2$ літ.	94·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	95·30	95·—
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні галицкі	97·10	97·80
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$%.	96·—	96·70
Зеліз. льокаль. „ 4% по 200 К.	85·80	86·50
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К.	87·50	88·20
„ м. Львова 4% по 200 К.	85·50	86·20
IV. Льоси.		
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский)	55·—	61·—
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский)	35·—	41·—
Італіянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К. (Курс віденьский)	82·—	88·—
Базиліка 10 К (Курс віденьский)	31·10	35·10
Йошіф 4 К (Курс віденьский)	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский)	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цісарский	11·30	11·40
Рубель паперовий	2·57	2·77
100 марок німецких	117·65	117·85
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

ОГОЛОШЕНЯ.

Виноград

курацийний і столовий, найделікатийші ягоди, дуже великі, слодкі, сьвіжо рване 5 кл. 3 К 50 с.
Яблока столові і груші „Каізербери“ 5 кл. 3 К.
Мід щельний натуральний 5 кл. 7 К 50 с., доставляє
И. Перлмутер, Versecz N. 15.

Містове Бюро зелізниць державних

у Львові, пасаж Гавсмана 9
продає білєти на всї зелізниці в краю і за границею.

Роман Сїрецкий і Сп.

головні аґенти
компанії Canadian Pacifik Railway та Північно-німецкого Льойда Сіріаr

Позір Буковинці!

Позір Галичане!

Хто хоче їхати
до

**Канади
Америки,
Арґентини і т. д.**
дешево, добре та без пересїданя скорими, почтовими пароходами на Антверпен, Брему, Гамбурґ, Ротердам і т. д; хто хоче без клопоту заїхати на місце

**Америки,
Канади,
Арґентини і т. д.**
з Бреми просто без пересїданя, славними цїсарскими кораблями „KAISER-SCHIFFE“ добре, вигідно та дешево

най пише по поясненя до подорожі та най посилає завдатки на шифкарту

до одинокої рускої аґенциї
Бюра подорожи „Сьвіт“ Романа Сїрецкого і Спілки Чернівцї, ул. Кохановского ч. 1.

або

до Ґенеральної Аґенциї
Північно-німецкого Льойда, Львів, ул. Городецка ч. 93.

Ст. Соколовского

Головне бюро дневників і оголошень

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

приймає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недоѳала) у Львові. Телефона ч. 527.